Tryby i Imiesł.	Licz. i Osoby.	ACTIVUM.			
		Imperfectum.			
		ΣΤΑ- stawiam.	ΘΕ- kładę.	ΔΟ- daję.	ΔΕΙΚ- wskazuję
Indicativus.	S. 1.	ἵ-στη-ν	ἐ-τί-θη-ν ἐτίθουν zwycz.	ἐ-δί-δω-ν ἐδίδουν zwycz.	ἐ-δείκ-νῡν ἐδείκνῡον zwycz
	2.	ἵ-στη-ς	ἐ-τί-θη-ς ἐτίθεις zwycz.	ἐ-δί-δω-ς ἐδίδους zwycz.	ἐ-δείκ-νῡ-ς ἐδείκνῡες zwycz
	3.	ἵ-στη	ἐ-τί-θη ἐτίθει zwycz.	ἐ-δί-δω ἐδίδου zwycz.	ἐ-δείκ-νῡ ἐδείκνῡε zwycz.
	D. 2.	ἵ-στᾰ-τον	ἐ-τί-θε-τον	ἐ-δί-δο-τον	ἐ-δείκ-νῡ-τον
	3.	ἱ-στά-την	ἐ-τι-θέ-την	ἐ-δι-δό-την	ἐ-δεικ-νῡ-την
	P. 1.	ἵ-στᾰ-μεν	ἐ-τί-θε-μεν	ἐ-δί-δο-μεν	ἐ-δείκ-νῡ-μεν
	2.	ἵ-στᾰ-τε	ἐ-τί-θε-τε	ἐ-δί-δο-τε	ἐ-δείκ-νῡ-τε
	3.	ἵ-στᾰ-σαν	ἐ-τί-θε-σαν	ἐ-δί-δο-σαν	ἐ-δείκ-νῡ-σαν
Optativus.	S. 1.	ἱ-σταί-ην	τι-θεί-ην	δι-δοί-ην	δεικνῡοιμι (od δεικνῡ-ω)
	2.	ἱ-σταί-ης	τι-θεί-ης	δι-δοί-ης	
	3.	ἱ-σταί-η	τι-θεί-η	δι-δοί-η	
	D. 1.				
	2.	ἱ-σταί-ητον ἱσταῖτον zwycz.	τι-θεί-ητον τιθεῖτον zwycz	δι-δοί-ητον διδοῖτον zwycz.	
	3.	ἱ-σται-ήτην ἱσταίτην zwycz.	τι-θει-ήτην τιθείτην zwycz	δι δοι-ήτην διδοίτην zwycz	
	P. 1.	ἱ-σταί-ημεν ἱσταῖμεν zwycz	τι-θεί-ημεν τιθεῖμεν zwycz	δι-δοί-ημεν διδοῖμεν zwycz	
	2.	ἱ-σταί-ητε ἱσταῖτε zwycz,	τι-θεί-ητε τιθεῖτε zwycz.	δι-δοί-ητε διδοῖτε zwycz.	
	3.	ἱ-σταῖ-εν	τι-θεῖ-εν	δι-δοῖ-εν	
		Aoristus II.			
Indicativus.	S. 1.	ἔ-στη-ν stałem	(ἔ-θη-ν)	(ἔ-δω-ν)	
	2.	ἔ-στη-ς	(ἔ-θη-ς) na-tom.	(ἔ-δω-ς) na-tom.	
	3.	ἔ-στη	(ἔ-θη) Aor. I	(ἔ δω) Aor I.	
	D. 1.				
	2.	ἔ-στη-τον	ἔ-θε-τον	ἔ-δο-τον	niemasz.
	3.	ἐ-στή-την	ἐ-θέ-την	ἐ-δό-την	
	P. 1.	ἔ-στη-μεν	ἔ-θε-μεν	ἔ-δο-μεν	
	2.	ἔ-στη-τε	ἔ-θε-τε	ἔ δο-τε	
	3.	ἔ-στη-σαν	ἔ-θε-σαν	ἔ-δο-σαν	
Conjunctivus.	S. 1.	στῶ	θῶ	δῶ	
	2.	στῇς	θῇς	δῷς	
	3.	στῇ	θῇ	δῷ	
	D. 1.				
	2.	στῆ-τον	θῆ-τον	δῶ-τον	
	3.	στῆ-τον	θῆ-τον	δῶ-τον	
	P. 1.	στῶ-μεν	θῶ-μεν	δῶ-μεν	
	2.	στῆ-τε	θῆ-τε	δῶ-τε	
	3.	στῶ-σι(ν)	θῶ-σι(ν)	δῶ-σι(ν)	